

(الم * الم) : الله متعال معنی آن را بهتر می داند.
ذلك الكتاب لا زين فيه هدى للمنترين * ذلك الكتاب لا زين فيه هدى للمنترين * در این کتاب که راهنمای و هدایتگر بر هیزگاران است، هیچ شک و تردیدی وجود ندارد. الذين يؤمنون بالغيب و يقيمون الصلاة و مما رزقناهم ينفعون * الذين يؤمنون بالغيب و يقيمون الصلاة و مما رزقناهم ينفعون * همان کسانی که به غیب ایمان دارند، و نماز را برپای دارند، و از آنچه به آنان روزی داده ایم اتفاق می کنند؛ الذين يؤمنون بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك وبالآخرة فهم يوقنون * والذين يؤمنون بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك وبالآخرة فهم يوقنون * و آنکسانی که به آنچه بر تو و [بر پیامبران] پیش از تو نازل شده است ایمان می اورند، و به روز رستاخیز یقین دارند. أولئك على هدى من ربهم * أولئك على هدى من ربهم و أولئك هم المطلدون. همان از جانب پروردگارشان از حدایت بخوردارند، و رستگاران [واعی] همینها هستند. آیت 1-5 - البقرة.

(الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذ سنة ولا نوم له ما في السماوات وما في الأرض إلا الذي يشفع عنده إلا الذي يعلم ما بين أيديهم وما حلقهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء ويسع كربيله السماوات والأرض ولا يحيط به حفظهما وهو العلي العظيم). الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذ سنته ولا نوم له ما في السماوات وما في الأرض إلا الذي يشفع عنده إلا الذي يعلم ما بين أيديهم وما حلقهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء ويسع كربيله السماوات والأرض ولا يحيط به حفظهما وهو العلي العظيم). الله که جز او معبد برحیق نیست، زنده و برپادارنده است، نه خواب سبک او را فرو می گیرد و نه خواب گران، آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از آن اوست. کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند، آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند، و به چیزی از علم او جز به آنچه بخواهد احاطه نمی یابند. کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگهداری آنها بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ.

آیت کرسی 255 البقرة

(أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكَبَّهُ وَرُسُلِهِ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفرانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ * (أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكَبَّهُ وَرُسُلِهِ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفرانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ رَسُولُ [الله] بِهِ آنچه از [رسوی] پروردگارش بر او نازل شده ایمان اورده است، و مؤمنان [تیز] همگی به الله و فرشتگان و کتابها و پیامبرانش ایمان اورده اند، [رسوی و مؤمنان گفتند]: «میان هیچیک از پیامبرانش فرق نمی گذاریم [و به همه شان ایمان داریم]. و

کفتند: «شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگار، امریکش تو را [خواهانیم] و بازگشت تمام امور را به سوی توست».

لا يكفل الله نفساً إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا إن سبينا أو أخطانا ربنا ولا تحمل علتنا أصلاً كماماً حملته على الذين من قبلينا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واغف عنا واغفر لنا وارحمتنا أنت مولانا فاصرنا على القوم الكافرين). لا يكفل الله نفساً إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا إن سبينا أو أخطانا ربنا ولا تحمل علتنا أصلاً كاماً حملته على الدين من قبلينا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واغف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فاصرنا على القوم الكافرين). الله هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نمی کند. آنچه [از خوبی] به دست اورده است به سود اوست و آنچه [بیدی] کسب کرده است به زیان اوست. [پیامبران و مؤمنان گفتند]: «پروردگار، اکر فراموش با خط کردیم، ما را بازخواست نکن. پروردگار، بار گران [و تکلیف سنگین] بر [دوش] ما مگذار، چنان که آن را [به مجازات گناه و سرکشی]، بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگار، آنچه که تاب تحملش را نداریم بر [دوش] ما مگذار و از ما درگز و مارا بیامز و به مارحم کن. تو یار [و کارساز] ماهستی؛ پس ما را بر گروه کفاران پیروز گردان». آیت البقرة 286-285

(ح) *

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيِّ * تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيِّ [این] کتاب از سوی الله شکست ناپذیر داناست. غافر الذئب و قابل التوب شدید العقاب ذی الطول لا إله إلا هو إله المصير). غافر الذئب و قابل التوب شدید العقاب ذی الطول لا إله إلا هو إله المصير). [پروردگاری که] امرزندۀ گکاه و توبه یذیر، سختکیفر و نعمتباخش است؛ هیچ معبدی [به حق] جز او نیست و بازگشت [همه] به سوی اوست. 1-3 آیه. غافر. (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ عَالَمُ الْعَيْنِ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * (هو الله الذي لا إله إلا هو عالم العين والشهادة هو الرحمن الرحيم) اوست الله بکتابی که غیر او معبدی نیست، که عالم غیب و آشکار است، اوست بخشنده و مهربان.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَوْسُنُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ الْمُكَبَّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَوْسُنُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ الْمُكَبَّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * اوست الله که جز او معبدی نیست همان فرمادرای پاک سلامت [بخش] و مؤمن [به حقیقت حقه خود] که نگهبان عزیز جبار [او] منکر [است] پاک است الله از آنچه [او] شریک می گرداند. هو الله الخالق الباری المصوّر له الأسماء الحسنى يُسَبِّح لَهُ مَا في السماوات والأرض و هو العزيز الحکیم). هو الله الخالق الباری المصوّر له الأسماء الحسنى يُسَبِّح لَهُ مَا في السماوات والأرض و هو العزيز الحکیم). او الله است که معبدی [راستین] جز او نیست؛ دانای غیب و آشکار است؛ او بخشنده مهربان است. آیه الحشر 22-24

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (بگو، الله یک است (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْأَفْقَعِ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْأَفْقَعِ) (بگو پناه می برم به پروردگار مردم. خواندن هر سوره سه مرتبه. پناه می برم به کلمه های کامل الله از شر آنچه آفریده است. سه مرتبه

به نام الله که با نام او در زمین و آسمان هیچ چیزی ضرر نمی رساند و او شنوا و داناست. سه مرتبه من راضی هستم که الله پروردگار(من) است، اسلام دین (من) است، محمد صلی الله علیه و آله و سلم پیامبر (الله) است. سه مرتبه

اصبحنا وأصبح الملك لله والحمد لله لا إله إلا الله وحدة لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قادر، رب أسلالك خیر ما في هذا اليوم وخير ما بعد، وأعوذ بك من شر ما في هذا اليوم ومن شر ما بعده، رب أعود بك من الكسل والجهل وسوء الكبار، وأعوذ بك من عذاب النار وعذاب القبر. أصبح کردیم و تمام جهان برای الله متعال صبح کرد، و ثنا و صفت بر الله متعال است، معبدی برق جز الله نیست، او یکی است و شریکی ندارد، تمام سلطنت از آن اوست و حمد از آن اوست و او بر هر چیزی توانست پروردگارا من از تو خیر این روز را می خواهم، و خیر آنچه را که در پی آن است، و از شر امروز و بدی های آن به تو پناه میبرم و از شر آنچه در پی آن است پروردگارا من از تنبی و ضعیفی و کھنسالی به تو پناه می برم و از عذاب آتش و عذاب قبر به تو پناه می برم.

و در وقت شام می گوید: أَسْمِنَا وَأَمْسِيَ الْمُلْكُ لَهُ، مَا بَيْكَاهُ كَرِيمٌ وَتَامٌ جَهَانَ بِهِ اللَّهُ مَتَعَالٌ شَامٌ كَرِيمٌ وَمَى گوید: پروردگارا، خیر این شب را از تو می خواهم. تا آخر به جای: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ) وَ بَهْ جَائِي (هَذَا الْيَوْمُ). یعنی در شام به جای (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ) امسينا و امسى الملک می گوید، و به جای (هذا اليوم) هذه الليلة می گوید.

اللَّهُمَّ بَكَ أَصْبَحْنَا وَبَكَ أَمْسِنَا وَبَكَ نَمُوتُ وَبَكَ نَحْيَا وَبَكَ النَّشُورُ. بَارَ الْهَا، بَهِ اَمْرٍ تُو صَبِّحُ كَرِيمٌ، وَشَامٌ نَمُودِيْمُ، وَبَهِ اَمْرٍ تُو زَنْدَگَى كَرِيمٌ وَمَى میریم، و بازگشت همه بسوی تو است.

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمَنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَا الشُّكْرُ. پروردگارا اهر نعمتی که به من روی کرد و هر نعمت دیگری که به هر یک از مخلوقات روی می کند از توست، تو شریکی در نداری، پس حمد و سپاس مخصوص تو است.

و در شام می گوید: اللَّهُمَّ بَكَ أَمْسِنَا وَبَكَ أَصْبَحْنَا وَبَكَ نَمُوتُ وَبَكَ نَحْيَا وَبَكَ الْمَصْبِرُ. بَارَ الْهَا، بَهِ اَمْرٍ تُو شَامٌ نَمُودِيْمُ، وَبَهِ اَمْرٍ تُو زَنْدَگَى كَرِيمٌ وَمَى میریم، و بازگشت بسوی توست.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَسُترٍ، فَأَتَمْ نَعْمَتَكَ عَلَيَّ وَعَافِيَتَكَ وَسُترَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. الْهَمَّ مِنْ دَرِ فَضْلٍ وَسَلَامَتِي وَامَانَ صَبِّحَ كَرِيمٌ، پس نعمت را در من و سلامتی خود و حفظت را در دنیا و آخرت کامل فرما.

سَهْ بَارَ خَوَانِدَهْ شَوْدُو در شام می گوید: اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسِيْتُ. پروردگارا من بیگانه کردمنا آخر.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجَزِ وَالْكَسْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجِنِّ وَالْبَخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ وَمِنْ قَهْرِ الرِّجَالِ. خَدَايَا از غم و اندوه به تو پناه میبرم، و از ناتوانی و تنبی به تو پناه میبرم، و از ترس و بخل به تو پناه میبرم، و از اینکه قرض بر من غلبه کند، و از قهر مردان به تو پناه میبرم.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدِينِيَّاتِي وَأَهْلِيِّ وَمَالِيِّ، اللَّهُمَّ اسْتَرْ عُورَاتِي وَآمِنْ رُوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدِيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شَمَائِلِي وَمِنْ فُوقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أَغْتَالَ مِنْ تَحْتِي. الْهَمَّ! عَفُوٌ وَعَافِيَةٌ دُنْيَا وَآخِرَةٌ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْسَلْتُ سَرَّ، وَبَثَثْتُ سَرَّ، وَسَمَّتْ رَاسَتِ وَسَمَّتْ چَبَّ وَازْ سَمَّتْ بَالَّايمِ، مَحَافَظَتْ بَفَرَمَا، وَبَهِ بَزَرْگَى وَعَظَمَتْ تو پناه میبرم از اینکه بطور ناگهانی از طرف پایین ترور شوم.

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَلَىْ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ، أَبُوءُ لَكَ بِنَعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لَيْ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ. الْهَمَّ، تو پروردگار من هستی، و نیست معبد برحق جز تو، تو مرا افریدهای و من بنده تو هستم، و من بر عهد و پیمان تو به قدر توان پای بندم، از شر آنچه که انجام داده ام به تو پناه میبرم، و هم بر لطف و نعمتی که تو در حق من داشته ام، و هم بر گناه خودم اعتراف دارم، پس مرا بیمارز؛ زیرا گناهان را جز نوکسی نمیآمرزد.

اللَّهُمَّ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالَمُ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكُهُ، اشْهَدْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ وَأَنْ أَقْرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمِي. الْهَمَّ، ای آفریدگار آسمانها و زمین، داننده نهان و آشکار، پروردگار و مالک همه چیز، گواهی می دهم که هیچ معبد راستینی جز تو نیست و از شر نفس خودم، و از شر شیطان، و از این که شیطان مرا به شرک اندازد، به تو پناه می آورم، و از این که در حق خودم مرتكب بدی شوم یا به مسلمان دیگری بدی بر سرمان به تو پناه می آورم.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهُدُكَ وَأَشَهَدُ حَمْلَةَ عَرْشَكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَجَمِيعَ خَلْقَكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ. الْهَمَّ! من در این صبحگاه، تو را و حاملان عرش تو را، و تمام فرشتگان تو را، و پیامبران تو را، و همه مخلوقات تو را گواه میگیرم بر این که تو الله هستی، نیست معبد برحق جز تو، و محمد بنده و فرستاده تو است.

(صد بار بخواند) صبح و شام
حسبی الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم. الله برای من کافی است، و هیچ معبدی [راستین] جز او نیست، من تنها بر او توکل نمودم، و او پروردگار [و صاحب] عرش بزرگ است.

(هفت بار بخواند)
حسبی الله وکفی، سمع الله لمن دعا، ليس وراء الله مر می. الله مرا کافی و بس است، الله دعاء دعا کنندگان را می شنود، مقصود پشت سر الله نیست (که برای دعا طلب شود)
سبحان الله وبحمدہ

(صد بار خوانده شود) در صبح و شامگاه، و یا در هر دو اوقات.
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ. امْرَزَشْ مِي خواهم از الله و به او باز می گردم.

(صد بار خوانده شود)
این همان چیزی است که نوشتن اش میسر گردید، از الله متعال بهره مندی آن را می خواهم.

نوشته محمد الصالح العثیمین به تاریخ 20/1/1418 هـ.

